

Valoració de les dades de l'IPC de juny 2020

CCOO de Catalunya reclama més protecció social en un escenari econòmic que encara mostra fortes vulnerabilitats

El mes de juny, la taxa anual de l'IPC puja a Catalunya 4 dècimes, passant del -1 al -0,6%. Aquesta recuperació, que es deu en bona part al lleuger increment dels preus dels carburants, és general a l'Estat, tot i que Catalunya, juntament amb Canàries i la Rioja, és la comunitat on menys augmenta aquesta taxa anual. La finalització de l'estat d'alarma el passat dia 22, i la incipient normalització en l'accés als productes i serveis s'acompanya d'un canvi de tendència en l'escenari de deflació gràcies a l'increment dels preus del petroli que tocaven fons a l'abril amb 19,5 dòlars el barril de Brent, per 43,18 dòlars el passat dia 10. Tanmateix la taxa anual d'inflació subjacent (que no inclou els productes energètics ni els aliments sense elaborar), que s'ha mantingut estable al llarg de la crisi, baixa al juny una dècima. La reducció dels ingressos, el fort tensionament de l'economia de les llars i la incertesa davant el futur immediat, comporten riscos evidents per a la superació de la crisi generada per la COVID-19, i reclamen polítiques d'expansió monetària i fiscal que posin al centre la protecció de les persones i la inversió per la recuperació del teixit productiu i de l'ocupació.

A Catalunya l'IPC interanual és de -0,6%, quatre dècimes per sobre de l'índex registrat el mes anterior, que va ser de -1,0% i situant-se tres dècimes per sota de l'indicador estatal, que és del -0,3%.

Quant al comportament dels preus per grup de productes, destaquem com els productes que més contribueixen a la reducció en la davallada de preus són el transport i l'habitatge. Els preus del transport es veuen encarits a causa de l'augment dels preus dels carburants en relació al mateix període de l'any anterior, així com en relació al mes passat (un 1,6% més). L'habitatge també incrementa preus (un 1,5% més que el mes anterior tot i que aquesta pujada té a veure amb l'increment de l'electricitat i no amb un increment en la compra ni en el lloguer dels habitatges).

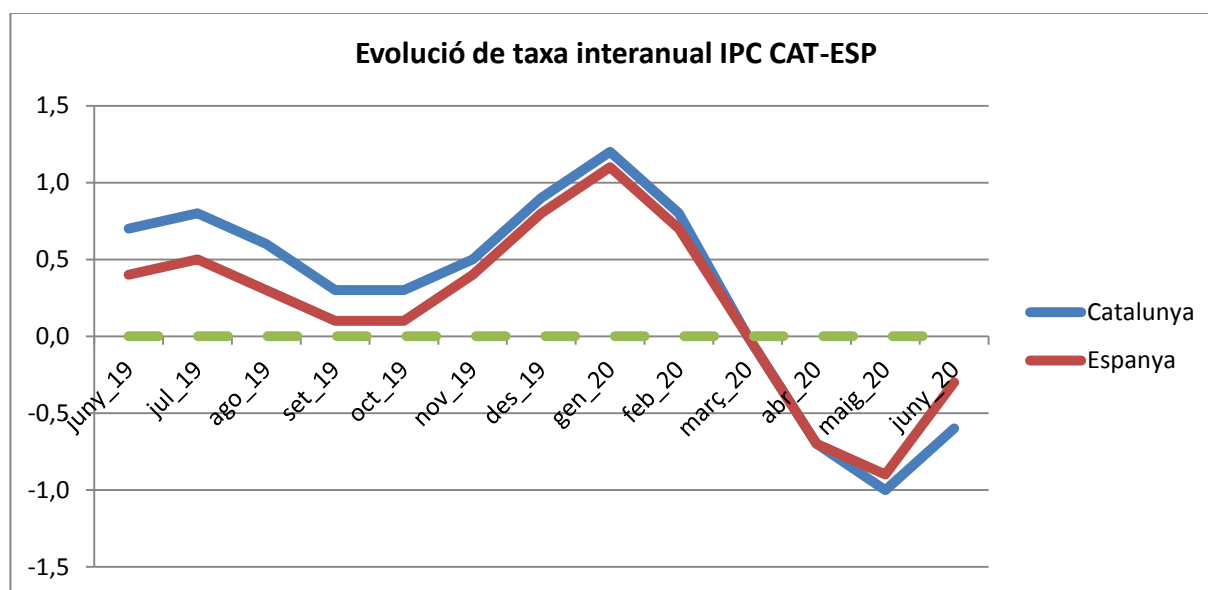
D'altra banda, els aliments i begudes no alcohòliques són el grup de productes que més contribueixen a baixar els preus (-0,5% en relació al mes anterior).

A nivell de l'Estat, l'IPC interanual és de -0,3%, sis dècimes per sobre de l'índex registrat el mes anterior, que va ser de -0,9%.

El comportament de la cistella de productes és molt similar al que hem vist per Catalunya, i també podem destacar com el transport i l'habitatge incrementen preus (a causa de l'augment del preu dels carburants i l'electricitat) i els aliments i les begudes no alcohòliques veuen reduït els seus preus.

La inflació subjacent estatal, que és aquella que no té en compte ni els aliments no elaborats ni el preu dels carburants i que, per tant, captura amb major fiabilitat l'estat real de l'economia, atès que evita les fluctuacions inherents al preu del petroli, es situa en l'1,0%, una dècima per sota de la registrada el mes anterior, que va ser de l'1,1%. De la mateixa manera, es situa set dècimes per sobre de l'índex general que, recordem, és del -0,3%. Per tant, es posa de manifest la gran influència del preu del petroli en el comportament de l'índex general.

La taxa de variació anual de l'ICPH (**Índex de Preus de Consum Harmonitzat** estatal), que mesura l'evolució dels preus seguint la mateixa metodologia per a tots els països de la zona euro per tal de facilitar les comparacions entre països, es situa en -0,3%, sis dècimes per sobre de la registrada el mes passat (-0,9%). En tot cas, tot i que reduint distàncies en relació al mes anterior, continuem encara allunyats de l'índex de l'eurozona, que aquest mes es situa en el 0,3%, és a dir, sis dècimes per sobre del valor registrat per Espanya.

CCOO considera que:

- El canvi de tendència que trasllada la taxa anual de l'IPC té menys a veure amb la recuperació de l'activitat i del mercat de treball que amb l'increment dels preus del petroli i de l'electricitat. La davallada dels ingressos (acomiadaments, ERTOS amb prestacions reduïdes...) ha comportat més pressió sobre una taxa d'estalvi de les llars ja prou baixa, que pot afectar la demanda efectiva els propers mesos.

- La reincorporació de les persones treballadores afectades per ERTOS (prop del 60%) és una notícia positiva, però s'ha de situar en el marc d'una economia fortament estacionalitzada i que pot mostrar les tendències de fons quan hagi passat l'estiu i es vegi el impacte de la crisi de la COVID-19 en el conjunt de sectors productius.

Comunicat de Premsa

dirigit a:
Secció d' ECONOMIA / LABORAL

Via Laietana, 16 5ª. Planta, 08003 BARCELONA
Telf: 93 481 29 05 ; Fax: 93 310 05 22 ; e-mail: comunicacio@ccoo.cat

- Davant un escenari deflacionari, són inajornables mesures expansives en les polítiques fiscals i monetàries, i un especial impuls de les polítiques públiques, ja sigui mitjançant inversions que tinguin un efecte tractor sobre el teixit productiu, com incidint en les capacitats i competències de les persones treballadores.

Per tot això CCOO reclama:

- És inajornable un avenç visible i clar en la definició d'un pla de reactivació concertat en el marc del Consell del Diàleg Social i de la seva Comissió de Seguiment, que ha de permetre reorientar els pressupostos aprovats a l'abril i atendre l'emergència social i les necessitats existents en empreses i sectors amb dificultats a l'hora de recuperar l'activitat.

- Calen més recursos per gestionar les prestacions per desocupació i per introduir un Ingrés Mínim Vital que ha de ser compatible amb la Renda Garantida de Ciutadania i ha de permetre ampliar el nombre de persones beneficiàries d'una renda mínima. La situació d'extrema vulnerabilitat de moltes llars reclama una gestió dinàmica i eficient de les mesures preses en l'àmbit de la protecció social.

- El mercat de treball requereix d'una monitorització permanent que aprofiti els recursos (observatoris...) existents per definir amb precisió els escenaris de represa i l'afectació als sectors i territoris. Juntament amb les polítiques passives, és necessari posar en funcionament polítiques actives que permetin fer front a l'impacte sectorial de la COVID-19, però també en els reptes que comporta la digitalització o el canvi climàtic.

Oficina de Premsa de CCOO de Catalunya
Barcelona, 14 de juliol de 2020